

чиства отъ относително мѣстоименіе или отъ сѣюзъ; придаточно, напротивъ, когато начнава.

236 — Придаточно-то предложеніе по свойство-то си бива: *изяснително* или *опредѣлително*.

237 — Изяснително е когато просто изяснява понятіе-то на рѣчь-тъ на която ся относя, или съ която ся свързва; като: *человѣка-тъ, който е едно словесно, различава отъ безсловесни-тъ; думи-тъ: който е едно словесно, сж изяснително придаточно предложеніе.*

238 — Определително е когато по необходимости на разума-тъ опредѣля, означава, понятіе-то на дума-тъ съ която ся свързва, като: *Слава-тъ която произхожда отъ добрина-тъ, е безмертна; думи-тъ: която произхожда отъ добрина-тъ, сж определително предложеніе.*

239 — Изяснително-то, като не нужно толкова за разума-тъ въ израженіе-то, може ся исхвърли безъ да го повреди; определително-то, на противъ, ако ся исхвърли, разваля го. Като на примѣръ отъ по горнитѣ примѣри, ако исхвърлимъ предложеніе-то: *който е едно словесно, разума-тъ на главно-то предложеніе ся не поврежда; но, ако исхвърлимъ предложеніе-то: която произхожда отъ добрина-тъ, той ся измѣнява и ся разваля.*

240 — Предложеніе-то, споредъ части-тъ които обема, може да бжде: *пълно* или *непълно*.

241 — Предложеніе-то е *пълно* когато сички-тъ му части, които го съставятъ, ся нахождатъ: *погрѣшка-тъ е заблужденіе-то на умъ-тъ.*